

at en sag, der er afgjort af invalideforsikringsretten, og som ønskes indbragt for ankenævnet, forelægges nævnet snarest muligt efter invalideforsikringsrettens afgørelse, for at nævnets behandling af sagen kan foretages på samme grundlag som det, der har foreligget for retten. Inden for et beslægtet område — lovgivningen om forsikring mod følger af ulykkestilfælde — er der fastsat en frist af 4 uger for indankning til højere instans. I denne forbindelse bemærkes, at en sag kan forelægges 1. instans på ny, og at der ikke i loven er særlige krav om betingelserne for en sådan ny forelæggelse. Selv om loven således ikke giver nogen regel for, hvornår en sag kan kræves genoptaget for invalideforsikringsretten, eller hvor ofte det kan ske, har praksis udformet den naturlige regel, at det må dokumenteres, at der foreligger et nyt grundlag, med andre ord at invaliditeten er forværret. Dette må normalt godtgøres ved en lægeerklæring.

Med hensyn til spørgsmål om dispensation i tilfælde, hvor fristens oversiddelse er undskyldelig, har socialministeren oplyst, at en tilsvarende dispensationsadgang ikke er hjemlet i ulykkesforsikringsloven med den foran nævnte væsentlig kortere ankefrist.

Oven for et af udvalget fremsat spørgsmål om at lade læge-repræsentanterne i ankenævnet veksle alt efter sagens art, for at lægerne i appellinstansen i hver enkelt sag kan være i besiddelse af de bedst mulige kvalifikationer til bedømmelse af invalideforsikringsrettens afgørelser, har socialministeren oplyst, at ikke blot rent praktiske hensyn, men også hensynet til ensartethed i ankenævnets afgørelser på afgørende måde taler for den ordning, der er foreslået, hvorefter 2 læger knyttes fast til ankenævnet og deltager i alle afgørelserne, og ministeren har i den forbindelse henvist til den foreslåede § 45, stk. 7, hvorefter ankenævnet er bemyndiget til, når omstændighederne taler derfor, at tilkalde specialister som rådgivere. Udvalget har kunnet tilslutte sig socialministerens opfattelse.

Endelig har spørgsmålet om *eventuel fastsættelse af en frist, inden hvilken ankenævnets afgørelse skal træffes*, været drøftet, men udvalget er vejet tilbage for at foreslå en sådan regel og indskrænker sig til at understrege det ønskelige i, at ankenævnets afgørelser bliver truffet hurtigst muligt.“

Om baggrunden for de af flertallet tiltrådte ændringsforslag, der ikke blot er af redaktionel karakter, bemærkes:

Et ændringsforslag om affattelse af folkeforsikringslovens § 45, *stk. 1*, medfører, at der til udnævnelse til formand for invalideforsikringsretten, for så vidt angår en statsvidenskabelig eller national-økonomisk kandidat, udkræves mindst 3 års ansættelse i en tjenestemandstilling, hvortil der udkræves kongelig udnævnelse, jfr. herved det allerede gældende tilsvarende krav for en juridisk kandidat.

Den af flertallet foreslåede nye affattelse af folkeforsikringslovens § 45, *stk. 5*, er et resultat af de mellem flertallet og socialministeren førte drøftelser, hvorefter invalideforsikringsrettens afgørelser om